

اعمال ما در رحم دنیا چه شباهتی با اعمال جنین در رحم مادر دارد؟

Mentazer Mentazer

اعمال ما در رحم دنیا شبیه اعمال جنین در رحم مادر است

تاکنون تصاویر نوزادان ناقص‌الخلقه را که با نقص‌های شدید مادرزادی به دنیا می‌آیند، در اینترنت جستجو کرده‌اید؟

ما هم انتظار نداریم چنین کاری کرده باشید!

دیدن نوزادانی که به‌جای پا سم یا دم دارند، با دو سر متولد شده‌اند، چندین دست و پای اضافی با خود آورده‌اند و ... بسیار ناراحت‌کننده و رقت‌انگیز است و کمتر کسی هست که شهامت دیدن چنین صحنه‌هایی را داشته باشد. چه فرقی بین نوزاد سالم و ناقص وجود دارد؟ چه می‌شود که یک نوزاد با بیماری یا نقص عضو متولد می‌شود و نوزاد دیگر سالم و سرحال؟ مگر نه این‌که هر دوی آن‌ها در شرایط مشابهی بوده‌اند و نه ماه فرصت داشته‌اند که از امکانات رحم برای تولد سالم استفاده کنند؟ مگر هر دو در طول این مدت برای بافت‌سازی و اندام‌سازی تلاش نکرده و زحمت نکشیده‌اند؟ پس چرا زحمات یکی منجر به تولد سالم شده و زحمات دیگری بر باد رفته؟

در درس‌های قبلی درباره مفهوم عمل صحبت کردیم و گفتیم هر کاری که ما با قصد، نیت و از روی علم، آگاهی و اختیار انجام می‌دهیم، عمل ماست. هم‌چنین دانستیم که اعمال ما باطن ما را شکل می‌دهند و رشد یا سقوط ما از مسیر انسانیت و بهشتی یا جهنمی شدن ما تنها به اعمال ما بستگی دارد. در این درس می‌خواهیم، همین مفاهیم را با استفاده از «قانون نسبت» توضیح دهیم؛ زیرا همان‌طور که قبلاً گفتیم، قانون نسبت مهم‌ترین فرمول برای درک آخرت است و بدون استفاده از این فرمول درک بسیاری از ویژگی‌های جهان آخرت از جمله نقش اعمال در سرنوشت ابدی انسان درکی ناقص و ناکارآمد خواهد بود؛ در نتیجه مهم‌ترین سؤالاتی که در ادامه به آن‌ها پاسخ می‌دهیم، این‌ها هستند:

● مفهوم «عمل» در ارتباط با جنین چه معنایی دارد؟

● اعمال جنین در رحم مادر چیستند؟

● چه شباهتی بین اعمال انسان در رحم دنیا، با اعمال جنین در رحم مادر وجود دارد؟

● چه چیزی باعث می‌شود که برخی افراد به‌طور سالم و برخی دیگر به‌صورت ناقص و بیمار به آخرت متولد شوند؟

مفهوم عمل در جنین و اعمال جنین در رحم مادر

از لحظه‌ای که نطفه در رحم مادر شکل می‌گیرد، تا زمانی که نوزاد به دنیا بیاید، نه ماه زمان می‌برد. در طول این مدت جنین حتی یک لحظه استراحت ندارد و دائماً در حال **عمل** است. یعنی دائماً در تلاش است که دارایی‌های مورد نیاز حیات دنیوی را کسب کند و با خودش به دنیا بیاورد.

اعمال جنین در رحم مادر منجر به تشکیل بافت‌ها و اندام‌های مختلف می‌شود و این اندام‌ها در نهایت **دارایی‌های جنین** در هنگام تولد را تشکیل می‌دهند. اولین دارایی‌ای که جنین در هفته سوم بارداری کسب می‌کند، قلب است. پس از آن به مرور سیستم عصبی، مغز و نخاع شکل می‌گیرند. در هفته چهارم گوش، چشم و پلک‌ها تشکیل می‌شوند. پس از آن جوانه‌های ریوی و سپس جوانه‌های انتهایی نای ظاهر می‌شوند. این **اعمال** آن‌قدر ادامه پیدا می‌کنند تا جنین همه دارایی‌های مورد نیاز خود برای زندگی در دنیا را کسب کند.

جنین در دنیا با اعمال خود محسوس می‌شود یا به عبارت بهتر جنین معادل اعمال خود است و چیزی به جز اعمال نیست. در واقع اعمال چیزی نیستند که از دنیای خارج به جنین پیوست شده باشند، بلکه اساساً خود جنین در نتیجه اعمال مختلف شکل گرفته و ساخته شده است. اگر اعمال جنین در رحم مادر مثبت و سازنده بوده باشند، ساختار بدن جنین سالم خواهد بود و می‌تواند بدون هیچ دردسری در دنیا زندگی کند و از امکانات آن لذت ببرد، اما اگر این اعمال اشتباه بوده باشند، یا در آن‌ها

افراط و تفریط صورت گرفته باشد، جنین با بیماری یا نقص عضو متولد می‌شود. مثلاً فرض کنید که یک جنین نه ماه تلاش کند و زحمت بکشد و به‌جای یک سر، دو تا سر با خودش بیاورد، یا مثلاً انرژی و توانی را که می‌باید برای ساختن پا استفاده می‌کرده، به ساختن دم اختصاص داده باشد! درست است که او هم تلاش کرده و زحمت کشیده، اما تلاش‌ها یا به‌عبارت بهتر اعمالش متناسب با شرایط دنیا نبوده؛ در نتیجه به‌جای آن‌که زندگی‌اش را راحت و دلچسب کند، برایش دردسر درست کرده است.

اعمال ما در رحم دنیا شبیه اعمال جنین در رحم مادر است

دنیا رحم دوم ماست و ما در دنیا حکم جنینی را داریم که باید خودمان را برای یک تولد سالم به آخرت مهیا کنیم. لذا همه قواعدی که درباره اعمال جنین در رحم مادر گفتیم، درباره ما هم صدق می‌کند. با این تفاوت که جنین به وسیله اعمالش، بدنش را شکل می‌دهد و ما به‌وسیله اعمالمان «نفس» خود را شکل می‌دهیم.

ما هم مثل جنین دائماً در حال عمل هستیم و حتی یک لحظه توقف نداریم. ممکن است برایتان عجیب باشد، ولی ما حتی زمانی که استراحت می‌کنیم و ظاهراً هیچ کاری انجام نمی‌دهیم، باز هم در حال عمل هستیم و داریم چیزی را کسب و به نفس‌مان اضافه می‌کنیم. در حال استراحت نیز همه حواس ما فعال است و ممکن است چیزهایی را ببینیم یا بشنویم. حتی اگر موفق شویم جلوی حواس را ببندیم، جریان فکر را نمی‌توانیم به مدت طولانی متوقف کنیم و افکار خودشان از مهم‌ترین اعمالی هستند که نفس و باطن ما را می‌سازند. نفس ما حتی در عالم خواب هم فعال و در حال کسب است؛ چون همان‌طور که قبلاً یاد گرفتیم نفس مجرد است و خواب ندارد. آن‌چه به خواب می‌رود بدن ماست، نه نفس‌مان.

به‌طور کلی همه خروجی‌ها و ورودی‌های نفس اعمال ما در رحم دنیا را تشکیل می‌دهند؛ تمام چیزهایی که می‌بینیم، می‌شنویم، بو می‌کنیم، لمس می‌کنیم، تمام افکار و نیت‌های ما، همه کارهایی که با اندام‌های مختلف بدن‌مان انجام می‌دهیم و به‌طور کلی تمام انتخاب‌ها، ارتباطات، رفتارها و افکار ما جزئی از «اعمال» ما هستند و هر کدامشان چیزی را در نفس ما ذخیره

می‌کنند، که می‌تواند مثبت و سازنده یا منفی و مخرب باشد. در نهایت هم ساختار نهایی نفس ما را همین اکتسابات و دارایی‌هایی که از راه اعمال کسب کرده‌ایم، تشکیل می‌دهد.

ما با اعمال مان به آخرت متولد می‌شویم، با اعمال مان محشور می‌شویم و با اعمال مان پاداش و جزا داده می‌شویم. آن‌چه از ما باقی می‌ماند و به عالم آخرت منتقل می‌شود نفس یا روح ماست و ساختار این نفس توسط اعمال ساخته می‌شود و شکل می‌گیرد. اعمال ما در رحم دنیا تنها دارایی‌های ما در آخرت هستند و اگر صالح نبوده و متناسب با شرایط زیستی آخرت نباشند، بسته به میزان آلودگی و اختلالی که در نفس خود کسب کرده‌ایم، بیمار، یا خدای نکرده معلول و ناقص به آخرت متولد می‌شویم.

در درس‌های بعدی درباره انواع تولد به آخرت، رابطه عمل و کسب و مفهوم عمل صالح بیشتر صحبت خواهیم کرد.